

Nr 634

Av herr Wiklund m. fl., om *höjning av skatten på rusdrycker.*

(Lika lydande med motion nr 511 i Första kammaren)

Frågan om en ytterligare höjning av alkoholbeskattningen har länge diskuterats. Senast var denna uppe till behandling i kamrarna den 5 december 1962, då riksdagen hade att taga ställning till två motioner om utredning angående alkoholbeskattningens användning som nykterhetspolitiskt instrument. Därvid påyrkade företrädare för alla demokratiska partier en höjning av denna beskattning. I bevillningsutskottets av riksdagen godkända betänkande nr 61 framhöll utskottet, att de i motionerna anförda synpunkterna var värda beaktande, och erinrade sedan om att olika utredningsförslag rörande nykterhetspolitiken nyligen avgivits till Kungl. Maj:t. I den mån Kungl. Maj:t vid ställningstagande till dessa förslag »anser skäl föreligga att till prövning upptaga även frågan om beskattningen av alkoholhaltiga drycker», kunde förslag till ändring av skattesatserna förväntas. Utskottet ansåg sig kunna förutsätta, att de i motionerna anförda synpunkterna därvid skulle komma att beaktas.

Riksdagen synes med detta uttalande giva uttryck för den uppfattningen, att det i första hand ankommer på Kungl. Maj:t att taga erforderliga initiativ till ändrade skattesatser på alkoholområdet. Detta sammanfaller med vår mening och har också länge varit praxis. Om Kungl. Maj:t inte framlägger förslag till de skatteåtgärder, som redan på grund av den genom löneutvecklingen efter 1958 starkt ökade köpkraften nu påkallas för att hämma alkoholkonsumtionen och återställa alkoholdryckernas realpris samt därutöver pressa konsumtionen tillbaka, är det den naturliga ordningen, att bevillningsutskottet begagnar sin initiativrätt. De nu angivna båda vägarna för aktualisering av frågor rörande förändring av alkoholbeskattningen är självfallet betingade av den av kända skäl ömtåliga beskaffenheten av detta beskattningsområde.

Vi har på nu angivna grunder ansett angelägenheten av att en höjning av rusdrycksbeskattningen gagnas genom att avvakta förslag till riksdagen på någon av nu antydda vägar i denna angelägenhet.

Då numera motion i denna fråga väckts från annat håll, har vi ansett de hänsyn vi tidigare funnit naturliga att taga inte längre ha samma styrka som förut. Att vi nu väcker motion i frågan sammanhänger också med att den redan väckta motionens yrkande inte överensstämmer med vår uppfatt-

ning om storleken av den skattehöjning det otillfredsställande nykterhetsläget kräver.

Det kan enligt vår mening inte vara nog att realpriset på rusdrycker återställes och konsumtionen av sådana drycker härigenom endast bromsas för att stanna vid ett läge, som vi förutsätter inte kommer att medföra en verklig nedpressning av denna och en förbättrad folknykterhet. Skatteinstrumentet bör därför användas i klart nykterhetspolitiskt syfte genom sådan ökning av rusdrycksbeskattningen, att konsumtionskurvan vänder nedåt och beskattningen i fortsättningen vid behov justeras i samma syfte. Den skattehöjning, som erfordras för att detta syfte skall uppnås, är vi av naturliga skäl inte i stånd att här precisera. Vi utgår från att bevillningsutskottet med hjälp av för utskottet tillgänglig expertis kan beräkna den härför erforderliga storleken av skattehöjningen.

Med stöd av vad vi sålunda anförut får vi anhålla,

att riksdagen ville besluta en höjning av beskattningen av rusdrycker tillräcklig att pressa konsumtionen av sådana drycker nedåt, samt

att vederbörande utskott låter utforma författningstext i överensstämmelse med förstnämnda yrkande.

Stockholm den 26 januari 1963

Daniel Wiklund

Einar Rimmerfors

Gunnar Engkvist

Yngve Hamrin

Alvar Andersson

i Knäred